

Specializovaný televizní divák, přesněji operátor městského kamerového dohlížečního systému, si všiml nezvyklého, podezřelého pohybu tří čtyř osob, které vystoupily z osobního vozidla zaparkovaného na velkém a v minulých letech značně problémovém parkovišti (neminul téměř měsíc, aby tu nezůstalo nějaké auto na špalcích – nebo jinak očesané či vypucované). Posádka neodcházela nikam nic vyřizovat, ochomýkala se místo toho kolem ostatních automobilů!

KAMEROVÍ STRÁŽCI NEUNAVNĚ V AKCI

Na pokyn z dispečerského centra spadla jakoby z čistého nebe návštěvníkům v ústředí motorizovaná hlídka městských strážníků. Ukázalo se, že jeden z okolujících manků je dobře známou firmou na poli autokriminality. Na zadní sedačce vozu na výzvědáčích, na „vyhledávací objížďce“, byl navíc k zahlédnutí větší svazek rozmanitých klíčků do automobilového zapalování.

Měšťáci přivolali patrolu z obvodního oddělení PCR.

Ta prověřila espézetku kýženého stroje – byl na seznamu hledaných, tedy odcizených aut. Takže celou partičku policisté společně zadrželi. A leccos se posléze vyjasnilo...

Zásah představoval letos počátkem roku v Kláštecku nad Ohří jeden z prvních úspěchů čerstvého kamerového „hlídání“ poklidného života po městě. Jeho zavedení předcházela trpělivá, soustředěná a skoro až tvrdohlavá probírka technických možností z běžné obchodní nabídky, praktických zkušeností různě odjinud a šancí na finanční projektové přilepšení rovněž ze zdrojů mimo omezené místní prostředky (v městské kase).

Několik let kláštereckým četníkům a strážníkům paradoxně škodilo, že měli velice dobrou objasněnost kriminality. Pracovní vyšetřovací úspěchy stavěly město mimo mantinely podmínek vypsanych pro získání podpory na kamerový systém z ministerských dotací. V prvních vlnách zavádění „dohlížeční techniky“ do měst České republiky rozhodovaly především nepříznivé kriminální bilance (chcete-li vyšší úroveň zločinnosti v daném místě) a počty obyvatel jednotlivých měst.

Tak se většina sousedních sídel – Kadaň, Ostrov nad Ohří, Karlovy Vary, Chomutov... – dostala postupně ke kamerové výbavě. A také díky specializované technické výpomoci vytlačovala část kriminality, zajímavé spektrum pachatelů trestných činů tam, kde zůstával všední život občana bez neúnavného zajištění přes objektivy kamer.

Tehdy – v roce 2005 – opět dávají hlavy dohromady klášterečtí policisté z republikové a městské policie (ponejvíce asi Petr Hörbe a Jaroslav Kohout). Vymýšlejí, co dál, studují kritéria projektu PARTNERSTVÍ, probírají parametry zboží, které předkládá k využití řádka tuzemských firem (i se vzorky zahraniční produkce),

Střecha věžového domu – ideální místo pro „oko anděla strážného“

sondují názory a zájem o věc ze strany aktuálního vedení městské radnice.

Starosta Jan Houška není proti a nechá se slyšet, že „to rozhodně stojí za úvahu!“ A „pokud do toho půjdeme, nebudeme nakupovat žádnou ojetou škodovku, ale pořídíme si pěkný – byť dražší – mercedes.“

Díky kamerám mají policisté neustálý přehled o dopravní situaci na hlavním průtahu městem i na ostatních frekventovaných komunikacích

Kamerové objektivy nabízejí značnou sílu přiblížení detailu – nikdy však (už jenom pod vzájemnou kontrolou dvou „řídících“ pultů) nesměřují do soukromí občana

Analýza bezpečnostní situace města, přiložená k projektu, byla rozsáhlá – i názorně výmluvná (nejen díky přiloženým fotozáběrům). Jistě z ní stačí citovat pouze pár ukázek, aby si čtenář udělal odpovídající obraz o tom, proč a co se vzápětí – v průběhu loňského roku – začalo v tradičním centru porcelánu, „korkárny“ a někdejší průmyslové výroby

kuličkových ložísek budovat.

Město na hranici Ústeckého a Karlovarského kraje má bezmála 16 tisíc stálých obyvatel, prochází jím důležitá mezinárodní tepna E 442/13 („transpodkrušnohorská magistrála“ od Karlových Varů na Chomutov, Ústí nad Labem). Slibně se tu rozvíjí průmyslová zóna Verne (pojmenování spíše podle blízké obce Verněřov než podle vědeckofantaskního spisovatele, i když...), jsou tady mnohé zrekonstruované, či opra-

vující se, historické památky, nově vzniká – a naděje na další příliv turistů vzbuzuje – lázeňská čtvrť, sídlí zde pět škol, několik bankovních filiálek a jiných úřadů. Město se potýká s poměrně značnou nezaměstnaností – kolem hladiny 16 %. Oddělení Policie ČR (III. typu) a částečně také služebna městské policie mají snahu zajišťovat ve staré i novější, převážně sídlištní, anonymnější, části města nepřetržitý provoz – proti nápadu trestné činnosti.

Přes řadu dílčích předchozích úspěchů v prevenci kriminality a v sociální prevenci (např. dohled nad bezpečným přechodem dětí přes dopravní tepnu u škol, spolupráce na projektu Podaná ruka, kontrola vytypovaných lokalit srocování mládeže, postup proti alkoholu a drogám mezi mladistvými...) vyplynul závěr, že dobře postavený městský kamerový dohlížecí systém (MKDS) zvýší ochranu osob a majetku ve městě. Že se jedná o výrazný – mnohde vyzkoušený – prostředek prevence situací.

Čtyřicet hodin hlídá neúnavně dění v nejrizikovějších městských „koutech“, zaznamenává a poté pomáhá objasnit trestné skutky i přestupkové činy, působí psychologicky (dobré občany může uklidňovat, ty horší někdy odrazuje od nepravostí).

Přípravných jednání bylo nepřeborně. Braly se v potaz názory obyvatel, vyjednávalo se s majiteli objektů, na něž padla volba s nejvhodnějším usazením kamer („sprchových růžic“ nepřetržitě očištěným proudem omývajících široké okolí). Až bylo pro první čtyři kamerová stanoviště dokonáno. Namátkou uvedme:

Jednička (na střeše věžáku) „vidí“ do lokality s nejvyšším počtem sociálně nepříznivých občanů (mj. na dům se zvláštním režimem), do míst, kde dochází k častému požívání omamných a psychotropních látek na veřejnosti (zejména v okolí dětských hřišť), na několik nočních podniků (dva otevřené non-stop), do prostoru, kde se často odehrává rušení nočního klidu, rvačky, vandalství, krádeže z aut, bytů, sklepů, poškozování veřejné zeleně, zneužívání a poškozování telefonního automatu, dosah objektivu je až k AQUA parku...

Dvojka (na panelovém domě v Dlouhé ulici) sleduje – míří proti – vykrádání aut na přilehlém parkovišti (ztrácely se rovněž součástky, pohonné hmoty, manipulovalo se zde s ojetinami), opakované poškozování zastávky městské hromadné dopravy, sprejerství, porušování pravidel BESIP...

Trojka hlídá významnou komunikaci směřující na Petlery („od řeky do hor“, od hlavního evropského průtahu městem kolmo příčně) s velkým množstvím dopravních přestupků, krádeží věcí z balkonů, loupežných přepadávání večerek, kolonii blízkých – a často krádežemi napadených – garáží...

Čtvrté kamerové „okružní“ oko visí nad rekreačně sportovní a lázeňskou zónou města, která rovněž nenechává zlotřilce v klidu...

Technicky nahrubo sečteno a podtrženo má od počátku roku Klášterec n. O. v akci

Abychom měli na určitou dobu vystaráno, aby instalovaný systém byl dost dobrý a nezastaral nám do několika málo let!“

Následně vznikl projekt Městského kamerového dohlížecího systému v Klášterci nad Ohří (předložený „výš“ jako jedna ze součástí souboru opatření města Klášterce nad Ohří v rámci realizace prevence kriminality na území města – a to především situační prevence ve vybraných městských lokalitách).

„Sprcha“ na vysokém stožáru poblíž vzrostlých stromů sleduje, aby sportovní pohyb zůstal pouze zábavou a lázeňský ruch jenom rekreačně ozdravným dním (bez kriminálních mezíher)

Do těchto míst by měla „televizně vstupovat“ a ochranně působit jedna z chystaných nových kamer (alkohol a jiné opiáty k tělocviku, a zvláště mezi děti, město rozhodně pouštět nechce)

čtyři kamery AUTODOME typ Pelco 23x zoom, které pracují v systému PAL (25 snímků za sekundu) a umožňují kvalitní televizní obraz i za zhoršených světelných podmínek. Digitální obraz cestuje bezdrátově na monitorovací pracoviště MP, ale i P ČR (i tady mají možnost s kamerami na dálku pohybovat!). Systém umí ukládat obrazové záznamy (pro odborníky nekomprimované) zhruba v délce 20 dnů (nehledě na možnost vypálení „archivu“ na samostatný nosič). Zařízení („třešničku“ na místním předcházení zločinnosti a na jejím potírání, odhalování) budovala firma MAXPROGRES Brno s. r. o. v celkové hodnotě blížící se 2 mil. korun...

MKDS není všelékem na veškerou kriminalitu ve městě, doplňuje samozřejmě pohyb uniform v terénu, šetrí jejich síly, umožňuje nasazení hlídek do odlehlejších končin, v dobrém zvyšuje konkurenci obou městských bezpečnostních složek (operátorů na pracovišti MP svým

způsobem může kontrolovat pozornost dispečera u monitorů P ČR – a naopak), což nutně musí vést ke kvalitnější péči o bezpečí života ve městě.

A pravděpodobně se to všechno promítlo do druhé etapy MKDS. Kláštereckým přiznali, přiklali dotaci přes 600 tisíc korun na další dva kamerové body v zatížených lokalitách.

Co na to říkají (po čtyřech odsloužených měsících „kamerových strážců nezdárnosti“) nejzajímavější osobnosti?

Vedoucí oddělení P ČR, komisař npor. Miloslav Zmrhal:

Z mého osobního pohledu hodnotím kladně zvýšení bezpečnosti občanů města a z pohledu služebního funkcionáře policie

se mi zamlouvá i kontrola podřízených ve výkonu služby.

Starosta Klášterce nad Ohří Jan Houška:

Čtyři měsíce jsou krátká doba na jakékoliv objektivní hodnocení, přesto jsem přesvědčen, že realizace MKDS v našem městě pomůže efektivně řešit problémy s obecnou kriminalitou v dotčených částech města, což by ve výsledku mělo vést ke zvýšení pocitu bezpečí našich spoluobčanů.

Velitel MP Petr Hörbe (zřejmě hlavní duchovní otec kláštereckého MKDS):

Z pohledu MP znamenala realizace MKDS velkou změnu v činnosti a v řízení městské policie. MP pracuje s moderní technikou a již se dostavily první výsledky v podobě odhalených pachatelů poškození majetku nebo krádeže motorových vozidel.

Zástupce vedoucího oddělení P ČR, komisař npor. Bc. Jaroslav Kohout („pravá ruka“ duchovního otce MKDS a živý, ukázkový doklad spolupracovního propojení obou policií ve městě):

Kamerový systém umožňuje nepřetržitě sledování inkriminovaných míst a je velkou devizou v ochraně práv a majetku občanů. Patří zároveň mezi nedílné součásti na úseku prevence kriminality. Osobně se mi jeví jako účinné opatření v boji proti kriminalitě a v obraně proti zásahům do lidských práv a svobod.

Koncem března rozjitřila kláštereckou veřejnost otrěsná zpráva. Zřejmě kvůli penězům, které měl mít v řádu desetitisícovek doma, zavraždili v kláštereckém zámeckém parku, kam zatím žádná z kamer „nedosáhne“, dva osmnáctiletí mladíci šestnáctiletého studenta. Za bílého dne, poté co oběť vylákali z centra města, bodli jinocha dvakrát do zad. Pak se zřejmě sami děsivého činu zalekli a zůstali u smrtelně zraněného vrstevníka do příjezdu záchranky i policie. „Je to hrozné, prý byli z normálních rodin.“ shodují se oslovení obyvatelé města (psalo se v denním tisku)...

Jaroslav KOPIC

Foto archiv P ČR,

MP Klášterec n. O., autor (3)

a Jaroslav KOHOUT (1)

Neviditelní strážci zákona jsou chytrý technologický výmysl, působení živých uniformovaných ochránců člověka – příkladně v krásných historických zákoutích – zůstane jinak silným – často i libým – pocitem spořádaných obyvatel města...